

Psihomotorička terapija

Specijalna pedagoška ponuda grada Züricha

Šta je to psihomotorička terapija?

Ova terapija je podrška djeci sa motoričkim smetnjama. U psihomotoričkoj terapiji se smatra da je dječji razvoj jedinstvo **pokreta, doživljaja, mišljenja, osjećanja i aktivnosti**. Dijete tijekom igre uspostavlja veze između svojih pokreta, svog emotivnog svijeta i mišljenja. Pojam „psihomotorika“ naglašava povezanost psihičkih i motoričkih procesa. Ljudi se kreću čitavim svojim bićem.

1.1.1 Kojoj djeci je namijenjena psihomotorička terapija?

Nisu sva djeca ista. Motorički¹ razvoj djece pokazuje jako širok dijapazon. Svako dijete ima jake i slabe strane, posebna zanimanja i talente.

Pojedina djeca pokazuju nepravilnosti pri izvođenju pokreta, u percepciji i ponašanju, a koje se ispoljavaju kao:

- usporen motorički razvoj
- nespretnost
- preterana aktivnost i impulsivnost
- smetnje pri kretanju
- nepravilnosti u razvoju sposobnosti pisanja (grafomotorike)

Nepravilnosti u motoričkom ponašanju često mogu biti povezane sa problemima u oblasti socijalnog, emotivnog i kognitivnog (saznajnog) razvoja i mogu se ispoljavati na jedan od sljedećih načina:

- teškoće u prevazilaženju neuspjeha (niska tolerancija frustracije)
- teškoće u ophođenju sa drugom djecom
- agresivno ponašanje
- djetinjasto ponašanje
- nedostatak samopouzdanja
- otežana regulacija pažnje
- problemi pri učenju i djelomično slabiji uspjeh u školi.

Psihomotorička terapija pruža djeci čiji je razvoj otežan uslijed navedenih teškoća podršku koja odgovara njihovim potrebama.

Šta će djeca doživjeti i naučiti na psihomotoričkoj terapiji?

Raznovrsna ponuda materijala za igru i vježbanje pruža djetetu poticajnu okolinu za učenje. Na psihomotoričkoj terapiji djeca ostvaruju svoje sposobnosti i posebne sklonosti u konkretnim vidovima igre i aktivnosti. Dijete uči samoinicijativno i motivirano. Uspjesi jačaju njegovo samopouzdanje i motivaciju za učenjem. Važni elementi unapređivanja djetetovog razvoja su aktivna i pasivna motorička iskustva i spontano **otkrivanje i isprobavanje**.

Pokret je usko povezan sa čulima **vida, sluha i dodira**, ali i sa opažanjem tijela i pokreta, te osjećajem ravnoteže i pridaje mu se presudan značaj u terapiji.

Držanjem tijela, mimikom i gestikulacijom dijete **izražava svoja osjećanja**.

Igra predstavlja važnu osnovu za samostalnu, adaptivnu aktivnost u svakodnevici i središnji elemenat podrške koja se pruža psihomotoričkom terapijom.

Terapeutkinja predlaže poticajne aktivnosti primjerene svakom djetetu pojedinačno, a pri kojima ono može **uvježbavati i poboljšavati** svoje motoričke sposobnosti, i to na području grube i fine motorike, te grafomotorike.

¹ Motorika je sposobnost izvođenja pokreta i suvislih kretanja tijelom ili dijelovima tijela.

Grafomotorička terapija pospješuje razvoj djetetova rukopisa i uopće sposobnosti pisanja. Tu spadaju također instrukcija, vježba i savjetovanje pri problemima sa ljevorukošću i razvojem dominantne ruke.

Ciljevi: Psihomotorička terapija unapređuje motoriku i opažanje kod djece i podržava razvoj njihove socijalne kompetencije. Djeca razvijaju vlastite strategije i pronalaze odgovarajuća rješenja suočavajući se sa problemima. To jača njihovo samopouzdanje i poboljšava snalaženje u svakodnevicu.

2. Koja su područja rada terapeutkinje za psihomotoriku?

Dijagnostički postupak: Terapeutkinja za psihomotoriku provodi dijagnostički postupak sa prijavljenom djecom i mladeži kojim se utvrđuje razvojni stupanj grube i fine motorike, grafomotorike i ponašanja. Podrobno ispitivanje obuhvaća posmatranje djeteta pri usmjerenom i spontanom igri i dinamičkoj aktivnosti. Terapeutkinja uzima u obzir i informacije iz razgovora sa djetetu bliskim osobama (roditeljima i nastavnicima).

Terapeutkinja djetetovim roditeljima i nastavnicima obrazlaže svoja zapažanja i svoju procjenu. Zajedno će utvrditi ciljeve terapije i porazgovarati o njima.

Terapija: Na osnovi dijagnostičkog ispitivanja i u dogovoru sa roditeljima i nastavnicima terapeutkinja određuje ciljeve psihomotoričke terapije i provodi je. U suradnji sa roditeljima i nastavnicima terapeutkinja nastoji pronaći načine na koje oni mogu podržavati terapiju. Tijekom polugodišnjih razgovora sa svim zainteresiranim provjerava se ostvarivanje terapijskih ciljeva.

Stručno savjetovalište i prevencija: Terapeutkinja stavlja svoje stručno znanje na raspolaganje pojedinim nastavnicima ili čitavim školama. Ona surađuje sa nastavnicima ili provodi poticajne projekte sa razredima ili dječjim skupinama (prevencija).

Kako prijaviti dijete za psihomotoričku terapiju?

Nakon dogovora sa roditeljima i njihovog pristanka podnosi nastavnica/ nastavnik zahtjev za stručno ispitivanje nadležnoj terapijskoj ustanovi za psihomotoriku. Zatim terapeutkinja za psihomotoriku upućuje djetetu i njegovim roditeljima poziv za provođenje dijagnostičkog postupka. Nakon toga terapeutkinja u školi tijekom novog razgovora obrazlaže rezultate ispitivanja i daje svoj prijedlog za **terapiju** odn. **integrativnu podršku**, a koje započinju nakon pristanka roditelja i odobrenja uprave škole. Grad Zürich snosi troškove psihomotoričke terapije kao defektološke ponude.

Daljnja obavještenja možete dobiti na adresi:
Fachstelle Psychomotorik-Therapie
Rämistrasse 39
8001 Zürich
tel. 044 250 22 59

www.stadt-zuerich.ch/psychomotorik-therapie